

BOUCHE (Emiel-Frans), Missionaris van Scheut (Langemark, 21.3.1882 - Luluaburg, 5.2.1954).

Na zijn humaniorastudies aan het kollege te Ieper, ging hij in september 1904 naar het noviciaat te Scheut en legde zijn geloften af op 8 september 1905. Reeds toen kende hij het geheim om door zijn blijmoedigheid en gulhartigheid ieders sympathie te winnen. Priester gewijd op 17 juli 1910 vertrok hij naar Congo op 10 september. Hij was bestemd voor de apostolische prefektuur van Opper-Kasai en bracht zijn eerste jaar door te Hemptinne. In 1911 werd hij onderpastoor benoemd te Tielen-Sint-Jaak bij de Bena Kanyoka. In april 1912 vertrok hij als reispatser naar de ver afgelegen Kataga-missie te Kanzenze. In 1916 kwam hij terug naar Kasai en werd hij reispatser te Hemptinne. Vandaar vertrok hij op 3 februari 1923 voor een verlofperiode terug naar België. Weer naar Congo afgereisd op 19 april 1924, verbleef hij enkele maanden op de missieprokuur te Kinshasa-Leopoldstad, waarna hij terug zijn plaats ging innemen te Hemptinne. In 1925 werd hij overste benoemd te Kabinda en in 1935 te Hemptinne. Intussen was hij in 1933 raadslid geworden van de provinciaal-overste en tevens vice-provinciaal. Overal had Bumba — zo noemden de inlanders hem — door zijn gulle goedheid en zijn zelfvergeten

toewijding de harten gewonnen. In januari 1941 werd hij pastoor van de St-Clemens-parochie te Luluaburg. Hier zou hij zijn gaven en talenten tot hun volle ontplooiing laten komen. In korte tijd voltooide hij de nieuwe kathedraal. Hij richtte een openbare boekerij in voor de Blanken. In de pastorij was iedereen welkom en zijn gastvrijheid werd spreekwoordelijk, vooral tijdens de opstand van februari 1943 maakte hij zich verdienstelijk: hij kon de muitende soldaten bewegen tot het aanvaarden van de onschendbaarheid van het kerkgebouw, en voor bijna 300 Blanken, mannen, vrouwen en kinderen, zorgde hij daar voor onderdak, voedsel en alle mogelijke hulp. Zijn opgeruimdheid hield er de moed in. In 1951 werd hij op rust gesteld. Hij verhuisde naar de O.-L.-Vrouwparochie, waar hij nog gewaardeerde diensten kon bewijzen. Sinds lang reeds liet zijn gezondheid veel te wensen over, maar zijn wilskracht en zijn levensmoed hadden hem blijven rechthouden. Tot hij in 1954 moest overgebracht worden naar het hospitaal, waar hij 5 februari overleed. Het werd een koninklijke begrafenis. Een ongeziene toeloop van volk woonde de plechtigheid bij: tienduizend inlanders, de overheden van de provincie en van de stad, honderden Blanken, vertegenwoordigers van de protestantse missies en van de iraëlische gemeenschap te Luluaburg, die een laatste hulde kwamen brengen aan deze reeds legendarisch geworden figuur.

Hij was ridder in de Leopoldsorde.

Publikaties: *De Bena Mitumba's (Katanga)* in *Onze Kongo*, 1913-1914, blz. 162-172. — *De Bena Mumba's (Katanga)* in *Congo*, 1921, 1, blz. 736-747. — *Vertellingen van de Bena Mitumba's (Katanga)*, *Ibid.*, II, blz. 692-700. — Brief in *Missiën van Scheut*, 1920, blz. 47-48.

24 september 1964.

M. Storme.

Archief Scheut. — Dagboeken van de missies in Kasai. *Missiën van Scheut*, 1954, blz. 59 en 45. — Allossery, *Onze West-Vlaamse Zendingen*, Brugge, 1925, blz. 53. — *La Croisière bleue et les missions d'Afrique*, Bruxelles, 1932, blz. 49. — *La Libre Belgique*, 6.3.1954. — *Le Courrier d'Afrique*, 8.2.1954. — *Pourquoi Pas?* 1.3.1954. — *Agence Belga*, 9.2.1954.